

1 Augustus 1985

Lieve Mariebanners

Na een hele plezierige vakantie of een feest of een ander groot belevens (evenement) welk spantoon in mij op de melodie van Lili Marlene. In de melodie zit weemoed en het USC had op die melodie - ik geloof in 1946 - een slotlied van een lustuum op verwoord (pebrelking uit gedrukt maar je weet wat ik bedoel)

Het lustuum is verleden, de feesten zijn voor-
de dansen zijn verpeleden, de droom-
tussen / over my

Toch zie ik telkens weer terug
in Speik Toiler
die blote ruy
de wandeling vooral
Toen na het gala bal

Ook dit paar betrapte ik me op de weemoed die me overviel toen ik naar huis reed.

De herinnering die met de tijd zal slyten maar die je niet wilt laten vervagen: VERONA.

In de 20de eeuw hebben we de fotografie om ons daar by behulpzaam te zijn.

Zie hier: Niemand kan beter het veldbaeket beschrijven dat wij op onze Hotelkamer in Gressano vonden; dan een foto

En dan de Campanile van Gemmichieli
op de foto toont duidelijk dat de mens
daarby in 't niet valt. Puur marmer
net zo als by Jullie in de gang, maar daar
ligt het plat op de grond.

En dan wie ter kerke gaat hoort er
festicht mit zijnde onder de indruk
van de gesproken woorden. De kerkdeur
is die van de San't Elena.

Tot slot: Zie de zon schijnt door de
bomen. De zon ~~de~~ schijnend door de
Platanen bladeren fascineerde me.

En omdat het verschijnsel zon zich zo
weinig voordoet, wil ik het moment
met Jullie delen, waarop ik één van
de laatste kerken de zon petten heb!

Met dit schijnen nodig ik Jullie mit
om ± 15.30 uur op 't kasteel van Alton
mit op 10 Augustus. Te p. v. mijn jaardag
geen Cadeau's vraag. Ja Toch je aan-
wezigheid is het mooiste Cadeau. Ik heb
geprobeerd mij van het maatschappelijk gebeuren
der jaardag te onttrekken maar VERA tekende
Tekende protest aan. Jullie antwoordend
bericht mijn taak

Veel praten

Vera + Aadje